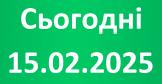
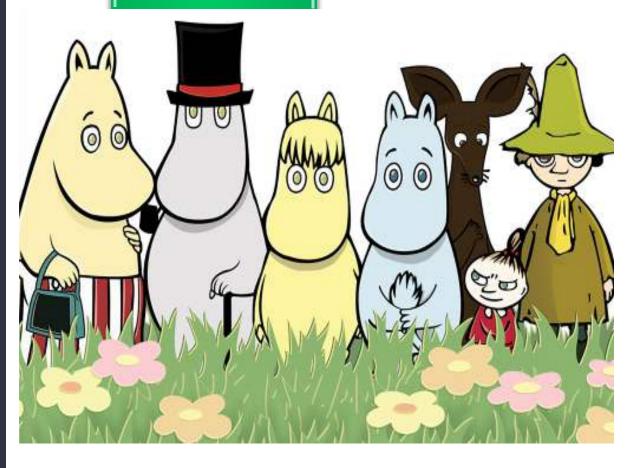
Туве «Країна Мумі-тролів. Комета прилітає»

Розділ 7. Відкриваємо світ літературних байок, казок і п'єс

Дата: 28.02.2025

Клас: 4 – А

Предмет: Літературне читання

Вчитель: Старікова Н.А.

Тема: Туве Янсон «Країна Мумі-тролів Комета

прилітає». Повт.: Народні легенди.

Мета: вдосконалювати навички читання творів, вчити працювати з книжкою, знаходити в ній відповіді на запитання; удосконалювати навички правильного виразного читання; розвивати зв'язне мовлення; збагачувати словниковий запас; навчати помічати незвичайне у звичайному; уяву, фантазію учнів, розширювати світогляд учнів; виховувати доброзичливість, шанобливе ставлення до оточуючих, до природи; виховувати любов до рідного слова.

НАРОДНЕ ОПОВІДАННЯ

КАЗКОВОГО, ФАНТАСТИЧНОГО ХАРАКТЕРУ

«ЯК ВИНИКЛИ ГОРИ КАРПАТИ»

ПРО ЖИТТЯ Й ДІЯЛЬНІСТЬ ОСОБИ, НЕЗВИЧАЙНУ, ВАЖЛИВУ ПОДІЮ

ПОЯСНЮЄ НАЗВИ МІСТ, РІЧОК, ГІР.

НАЛЕЖАТЬ ДО УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ

МОЖЕ БУТИ Й ЛІТЕРАТУРНОЮ «Попелюшка», «Про Ох-чудодія», «Ромашка», «Казка про царя Салтана»

Належать авторам

Віршована або прозова

Про тварин

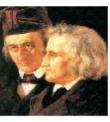
Чарівні

Жанр та вид літератури

Фантастичні персонажі, тварини, чарівні речі, чарівні перетворення, «чарівні помічники»

Г.Х. Андерсен

Брати Грімм

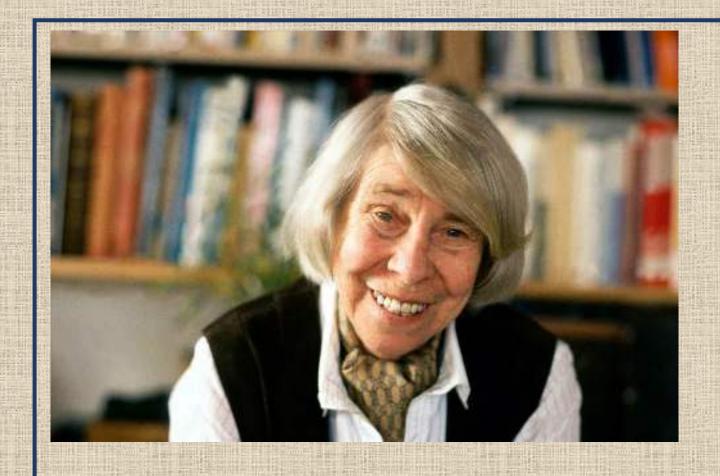

Шарль Перро

Всеволод Нестайко

Туве

Т. Янссон народилася в сім і видатної художниці Сігне Хаммарштен — ілюстратора книг, що приїхала до Фінляндії з Швеції, та визнаного скульптора Віктора Янссон.

Туве була старшою серед трьох дітей. Стала відомою на весь світ письменницею та художницею. Брат Пер-Улоф - відомий фотограф, другий брат - Ларс - художник.

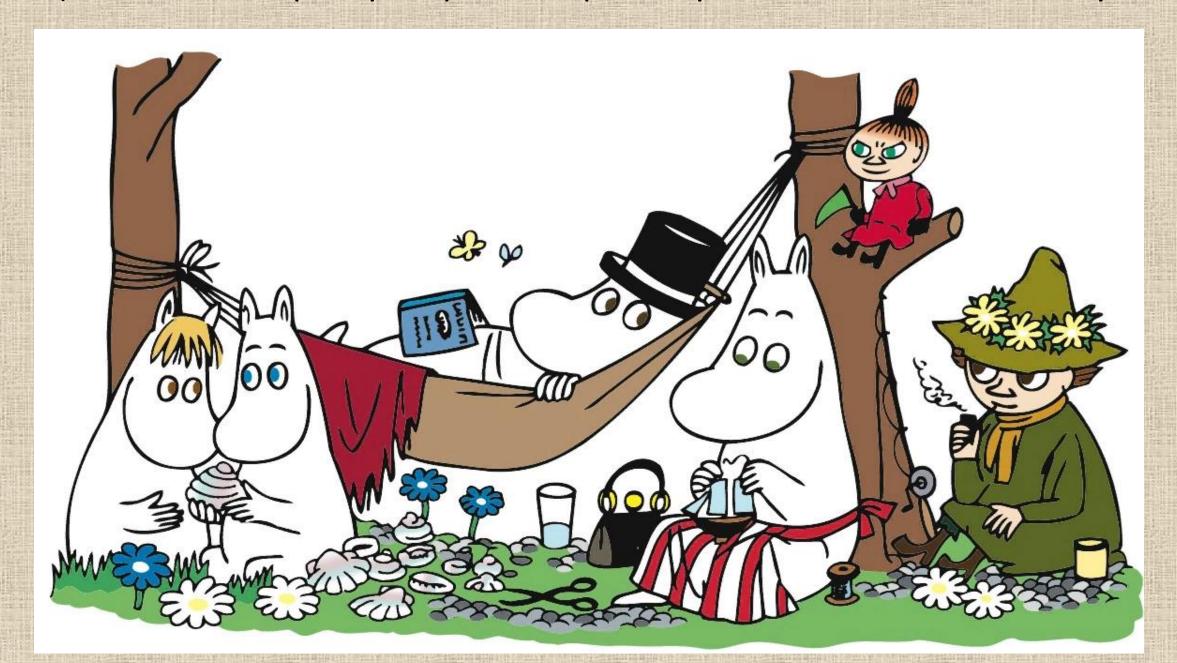

- професійна художниця, з 10-річного віку ілюструвала популярний дитячий журнал у Фінляндії. Спеціалізувалася на карикатурі. Першу персональну виставку було відкрито в Гельсінкі у 1943 році.
- Дуже любила англійську літературу й тому з особливим запалом працювала над ілюстраціями до книг Льюїса Керролла та Рональда Руела Толкієна. Пристрастю Туве Янсон був театр, де з її ініціативи почали йти вистави про мумі-тролів.

• Цикл повістей про мумі-троіллів приніс Туве Янсон всесвітню славу.

Історія виникнення мумі-троллів

• Одного разу в дитинстві Туве Янсон сперечалася про щось зі своїм братом Ларсом і, передражнюючи його, намалювала на стіні маленького бегемотика. Вона тоді й не знала, що зватимуть його Мумі-троль і згодом він стане найвідомішим казковим персонажем. Якось письменниця зізналася, що задовго до того, як Мумі-троль зажив самостійним життям на сторінках її літературних казок, вона зображала його маленьку постать на карикатурах замість власного підпису.

Мумі-серія

Літературна серія про мумі-троллів складається з восьми книг, написаних шведською мовою (хоча усього книг, в яких описано пригоди жителів Мумі-долу, — тринадцять.)

```
"Маленькі тролі і велика повінь" (1938, опублікована 1945, 1991— перероблене видання) "Погоня за кометою" (1946-видавалася під заголовком "Мумі-троль і комета", 1968_- перероблене видання під назвою "Комета прилітає")
```

"Капелюх чарівника" (1949)

"Бравади Тата Мумі-троля" (1950, перероблене видання під назвою "Мемуари Тата Мумі-троля" 1968)

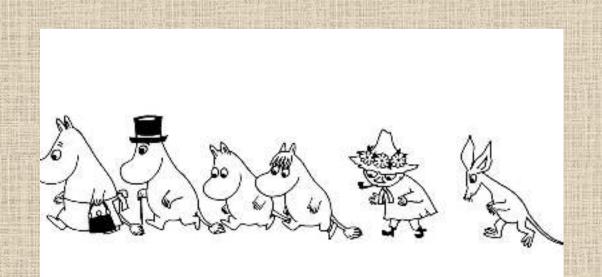
"Небезпечне літо" (1954)

"Чарівна зима" (1957)

"Дитя-невидимка" (1962, збірка новел)

"Папа і море" (1965)

"Наприкінці листопада" (1970)

Популярність історій про мумі-троллів

- доходи від реалізації продукції, що використовує образи Мумі-тролів, складають таку ж частина державного бюджету Фінляндії, як і податкові відрахування корпорації Nokia;
- книги про Мумі-тролів переведені на 40 мов та відомі в усьому світі;
- ілюстрації до книг Янссон виконувала сама, а разом з братом створювала комікси;
- за мотивами казок Янссон було створено мультфільми;
- вона особисто адаптувала свої книги для театру;
- у Фінляндії створено музеї долини Мумі-дол та парки.

Мумі-троль

Мумі-тато

Снусмумрик

Ондатр

Герої історій про Мумі-дол

Гаттіфнатт и

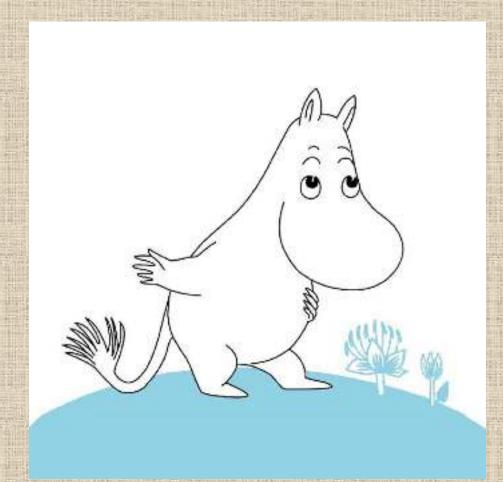
Чмих

Гемуль Філателіст

Мумі-будинок

Мумі-троль

Істота, схожа на маленького гіпопотама.

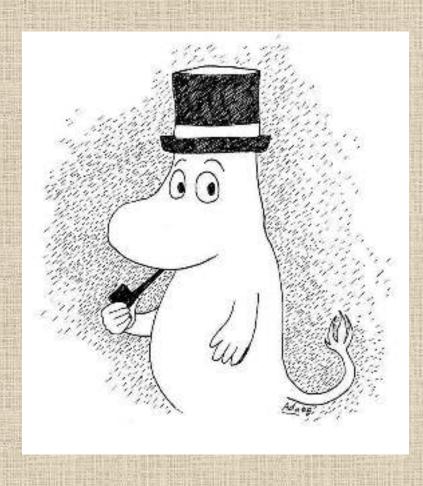
За місцевими мірками, підліток. Загальний улюбленець, щирий, чуйний, любить батьків і друзів. Він із задоволенням, як і будь-яка інша дитина, пускається у всілякі пригоди, подорожі, завжди жадає чогось нового, небаченого, таємничого і незвичайного.

Мумі-мама

- Мумі-мама-ідеальна мама, втілення доброти, ніжності, турботи.
- Завжди готова прийняти у себе в будинку нових друзів свого улюбленого сина, нагодувати, оточити увагою і вкласти спати.
- Вона завжди ходить із сумкою, в якій, втім, не носить нічого особливого, тільки речі, які можуть раптом знадобитися: сухі шкарпетки, льодяники, порошки від шлунка...

Мумі-тато

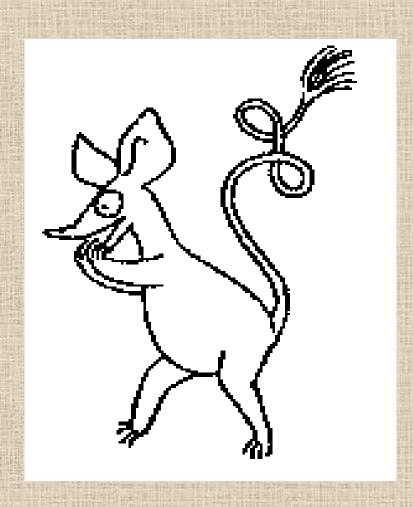
- Народився за найнезвичайнішого розташування зірок і залишений у Будинку підкидьок Гемулихи.
   Замолоду багато подорожував, сам збудував Мумі-будинок.
- Є також відомим у Мумі-долі письменником, автором мемуарів.
- Вірний своїм звичкам, здатний на відчайдушні вчинки, любить все незвичайне.
- Вважає себе обдарованим, але незрозумілим.

Снусмумрик

- кращий друг Мумі-троля. Знає всіх птахів і тварин. Невтомний мандрівник і шукач пригод, любить самотність, курити трубку і грати на губній гармошці.Вірний своїм звичкам, здатний на відчайдушні вчинки, любить все незвичайне.
- ненавидить заборонні таблички і сторожів. Байдужий до власності. Живе в наметі, який завжди носить у своєму рюкзаку.

Чмих (Крихітне Звірятко)

- Трішки жадібний, любить скиглити.
- Небайдужий до всього яскравого і солодкого.
- Знайшов незвичайний грот (правда, не зовсім сам).
- Син Вертя та Підливки.

Гемуль

- В нього величезний ніс. Ходить у сукні, яка дісталася йому від тітки.
- Він досить занудний, любить командувати і ніколи не визнає своєї неправоти.
- Колекціонує поштові марки. Коли грають у схованки, завжди ховається під диваном— на більше в нього не вистачає уяви.

Хропусь

- Зовні схожий на Мумі-троля, але, як і всі хропусі, змінює свій колір залежно від настрою.
- Має перуку, подібну до перуки Ісаака Ньютона.
- Любить наводити порядок і проводити різноманітні збори.
- Дуже серйозний тип. Але все ж таки не розуміє, навіщо на світі існують сестри.

Хропся

- Сестричка Хропуся.
- Кокетлива модниця: має шовковистий чубчик і золотий браслетик на ніжці.
- Любить прикраси і проводити багато часу перед люстерком.
- Може бути напрочуд серйозною.

C. 105-111

Країна Мумі-тролів Комета прилітає Уривок

Того ж ранку, коли Тато Мумі-троля завершив спорудження містка через річку, крихітне звірятко Чмих зробило відкриття. Чмих знайшов цілком нову незнану стежину. Вона в'юнко вповзала до лісу в його найтемнішу гущавину. Чмих стояв і довго дивився їй услід.

«Треба розповісти про це Мумі-тролеві, — подумав він. — Разом розвідаємо новий шлях, бо на власний страх і ризик я цього робити не буду».

Він склав дві гілочки навхрест, щоб залишити мітку, і щодуху погнав додому. Долина, у якій вони мешкали, була дуже гарною. Її населяли щасливі маленькі істоти та великі зелені дерева. Левадами протікала Річка, робила закрут навколо блакитного будиночка Мумітролів і бігла собі далі, в інші долини, де також мешкали маленькі істоти, дивуючись, звідкіля це вона береться.

«Дивна річ — дороги та річки, — міркував собі Чмих. — Дивишся їм услід — і відразу страшенно кортить опинитися деінде, піти за ними, аби побачити, де вони закінчуються...».

Мумі-троль саме прилаштовував гойданку, коли Чмих повернувся додому.

- Привіт! гукнув Чмих. Я знайшов цілком незнану стежину. Вона видається небезпечною.
  - Наскільки небезпечною? поцікавився Мумі-троль.
  - Я б сказав, жахливо небезпечною, поважно відказав Чмих.
  - Що ж, беремо з собою канапки, вирішив Мумі-троль. І морс. Він підійшов до вікна кухні:
  - Послухай, мамо. Ми сьогодні не обідатимемо вдома.
  - Он як! Чудово.

Вона спакувала перекуску до кошика, що стояв біля кухонного столу. Потім зачерпнула з однієї бляшанки жменьку карамельок, а з ншої досягла два яблука, ще доклала в кошик чотири маленькі учо-рашні ковбаски та пляшку домашнього морсу, який завжди стояв натотові на полиці над плитою.

— Супер! — зрадів Мумі-троль. — Бувай, мамо. Не знаю, коли позернемося.

Бувайте! — відповіла мама.

Мумі-троль та Чмих проминули сад, попростували угору левадами, це закінчувалася Долина і починалося узлісся темного пралісу, у якому зони ще ніколи не бували. Там поставили кошика на землю й озирнупися на Долину. Хатинка Мумі-тролів видавалася звідси цяточкою, річка — вузькою зеленою стрічкою. Гойданки зовсім не було видно.

— Так далеко від мами ти ще ніколи не відходив, — зауважив Імих. — Лише я тут бував, до того ж, зовсім сам. Зараз побачиш мій ювий шлях, я його віднайшов!

Він понишпорив довкола, понюшкував повітря, почмихав носом, адерши догори мордочку, визначив точку сонцестояння, пороззиравя на всі боки, аж врешті скрикную:

я на всі боки, аж врешті скрикнув: — Ось! Знайшов! То як? Що скажеш? Бачиш, яка небезпечна до-

рога! Ти йди попереду!

Мумі-троль дуже сторожко увійшов до зеленої гущавини. Навколо німувала тиша.

— Дивися на всі боки, чи не чигає десь небезпека, — прошепотів Чмих.

— Я не можу одночасно роззиратися на всі боки, — запротестував Мумі-троль. — Ти пильнуй ззаду — мені важко буде ще й тил прикривати.

— О, ні-ні, тільки не ззаду, — злякано зажебонів Чмих. — Ворог позаду набагато страшніший, ніж той, що виходить назустріч. Це вже ти бери на свою відповідальність!

— То йди ти попереду!

— Я й попереду йти не хочу! — упирався Чмих. — Може, підемо пліч-о-пліч?

Отак, ступаючи удвох, заходили вони все далі й далі у хащі. Ліс ставав щоразу зеленішим і темнішим, стежка в'юнилася то вгору, то вниз, ставала все вужчою, аж доки зовсім зникла — лише мох та папороть.

— Стежка мусить кудись вести, — мовив Мумі-троль. — Щось тут не так. Вона не може отак просто собі урватися.

Він ступив кілька кроків у мох.

— А якщо ми ніколи не знайдемо дороги додому?

— Помовч! — цитьнув на нього Мумі-троль. — Чуєш?

Десь здалеку з-за дерев до них долинав слабкий шелест. Мумітроль ступив ще кілька кроків, задер носа і принюхався. Вітер приніс вологу і приємні пахощі.

— Це море! — вигукнув Мумі-троль і щодуху побіг через ліс, бо

понад усе на світі любив купатися.

— Зачекай! — заволав Чмих. — Не покидай мене самого!

Та Мумі-троль спинився лише тоді, коли перед ним постало м Він сів на пісок і захоплено задивився, як на берег одна по одній н чуються хвилі з білими баранцями на гребенях.

Невдовзі з лісу вибіг Чмих і гепнувся на пісок поряд.

— Ти втік від мене! Покинув мене напризволяще!

— Я страшенно зрадів! — виправдовувався Мумі-троль. — Я знав, що у нас є Долина, річка і гори, але навіть не здогадувався про море. Глянь, які хвилі!

— Холодні і непривітні! — буркнув Чмих. — Стрибнеш у воду й намокнеш, гойдатимешся — знудить.

— Тобі не подобається пірнати? — здивувався Мумі-троль.

Умієш пірнати з розплющеними очима?

— Умію, але не хочу, — вперся на своєму Чмих.

Мумі-троль підвівся з піску і рушив до води.

— Не забувай, що сам несеш за себе відповідальність! — гукнуп

йому навздогін Чмих. — Не знати, хто тобі в глибіні трапиться!

Мумі-троль не вагаючись пірнув у велику, пронизану сонячними променями, хвилю. Спершу перед його очима миготіли лише зелені бульбашки світла, а потім він побачив ліс водоростей, що вигойдувалися на піщаному дні. Пісок був ніби гарно причесаний, прикрашении мушлями, рожевими всередині і білими зовні. Далі, перед чорною дірою, дно якої губилося у безодні, вода ставала темнішою. Мумі-троль повернув назад, плигнув на гребінь хвилі, і вона винесла його на прибережну рінь.

Над морем сидів Чмих і волав про допомогу.

— Я вже думав, що ти потонув! — закричав Чмих. — Або що тебе зжерла акула! Що б я робив без тебе?

— Не мели дурниць! — урвав його Мумі-троль. — Море — моя стихія. Доки я плавав у морських глибинах, у мене з'явилася чудова думка, але це — таємниця.

— Яка завелика? — запалився Чмих. — «Хай земля западеться піді мною» — така?

Мумі-троль кивнув головою.

— Хай земля западеться піді мною, — забубонів Чмих. — Нехай грифи рознесуть по світу мої білі кості, ніколи не бачити мені морозива, якщо зраджу таємницю таємниць! То що?

— Я стану шукачем перлів! — урочисто проголосив Мумі-троль. — І ховатиму свої перли в скрині. Усі білі камінці — перлини. Ті, що дуже білі і дуже круглі.

— Я також хочу бути шукачем перлів!— підхопив ідею Чмих.— Збиратиму на березі. Он скільки їх тут, білих і круглих.

— Ти не розумієш, — терпляче пояснював Мумі-троль. — Камінці лише тоді стають перлами, коли вони під водою. Бувай тим часом! він знову пірнув у хвилю.

— То ким же я тоді стану?! — гукнув Чмих услід.

 Шукачем скрині для добувача перлів, чим зле? — відповів Мумі-троль, зникаючи у морі.

Чмих поволі побрів уздовж берега.

— Він завжди обирає собі цікавіше, — насуплено бурмотів

Чмих. — A все тому, що я такий маленький.

Час від часу Чмих роззирався у пошуку скрині, але скринь ніде не було. Лише водорості та кілька уламків дощок. Пустельний берег простягався далеко і впирався у високу, вмиту пінистим прибоєм скелю,

яка стрімко обривалася в море.

«Мені стає нудно, — подумав собі Чмих. — Не хочу бути маленьким і не мати товариша для забави…».

Саме тієї миті Чмих помітив кошеня, яке гуляло собі на самому вершечку скелі. Воно було чорно-біло-плямисте і мало дуже тоненького хвостика, який стримів догори.

Чмих так зрадів, що йому з утіхи мало серце не вискочило з грудей.

— Котику! — загукав Чмих. — Маленький Кицику-Мицику, ходи сюди, познайомимося! Мені так самотньо!

Кошеня глипнуло на нього з-поза плеча жовтими очицями і потупцяло далі. Чмих подерся услід за ним. Він спинався угору прямовисною скелею, раз у раз гукаючи кошеня, а коли врешті видряпався на вершок, побачив, як воно, дійшовши до краю скелі, балансує на вузь-

кому уступі.

— Не втікай від мене! — гукав Чмих. — Я тебе люблю!

Та кошеня не зважало, прошкувало собі далі. Під скелею гуркотіло море. Чмих відчув, як йому підгинаються коліна. Серце стугоніло в грудях. Він порачкував за котиком; повз дуже поволі й увесь час думав про те, яке кошеня гарненьке і м'якеньке... його кошеня... ще крихітніше, ніж він сам... О, ангели-хоронителі усіх крихітних звірят, прошу вашої ласки і допомоги... Зробіть так, щоб кошеня потоваришувало зі мною! Ото би я втер носа Мумі-тролеві!..

Ще ніколи Чмих не почувався таким наляканим і хоробрим водно-

час.

І раптом де й узялася печера. Діра в скелі, а за нею — справжня

печера.

Чмих затамував подих. Таку печеру можна знайти лише раз у своєму житті або ніколи. Долівку встеляв дрібний пісок, а гладкі темні стіни тягнулися до отвору в стелі, у якому виднівся блакитний шматочок неба. Сонячні промені нагріли пісок. чмих заповз досередини, ліг животом на пісок у кружалі сонячного проміння і подумав: тут я житиму скільки мого віку. Навішаю маленьких поличок, вимощу в піску кубельце, а вечорами запалюватиму свічку. І втру Мумі-тролеві носа!

Ось лишень непривітне кошеня немов запропастилося...

Шлях назад уже не видавався таким небезпечним, як перше. Хіба може щось трапитися з ним саме тоді, коли він знайшов справжню печеру?

Мумі-троль тим часом невтомно полював за перлами. Він, начо корок, підстрибував на хвилях прибою, а на березі уже лежала чима ленька купка білих камінців.

— A ось і ти! — зрадів Мумі-троль. — Де скриня?

— Вилазь на берег! Негайно виходь із води!— покликав його Чмих.— Я щось знайшов! Сам знайшов! Таке небезпечне, що ти собі й уявити не можеш!

— А скриня добра? — запитав Мумі-троль, виходячи на берег з повною пригорщею перлів.

— Та що ти завівся зі своєю скринею! Навіщо тобі той старий непотріб! Хай би навіть земля запалася під тобою й усім рештою — на це зараз немає часу. Я знайшов печеру! Власну печеру!

— Справжню? — недовірливо перепитав Мумі-троль. — 3 дірою, крізь яку треба заповзати досередини? Каменистими стінами і піщаною долівкою?

— Усе є! Усе, що треба! — Чмих так нетямився від збудження, що ледь тримався на ногах. — Я дозволю тобі зберігати там перли, якщо поділишся половиною зі мною або принаймні відступиш мені три пригорщі!

Перли стали набагато білішими і справжнішими, як тільки опинилися в печері. Мумі-троль із Чмихом лежали горілиць на піску і диви лися на блакитне небесне віконце угорі.

Час до часу вітер заносив крізь отвір досередини солоний бриз, а сонячна смуга на долівці ставала все ширшою.

Чмихові страшенно кортіло розповісти про кошеня. Але він вирішив не відкривати таємниці. Спершу треба його знайти і потоваришувати. Кошеня ходитиме за ним слід у слід. Одного чудового дня вони удвох з'являться на ґанку будиночка Мумі-тролів, і Мумі-троля просто заціпить.

«Не може бути! — тільки й спроможеться він сказати. — У тебе є кошеня, яке всюди ходить за тобою хвостиком?»

У саду він виставлятиме тарілку з молоком. Щовечора... Чмих зітхнув.

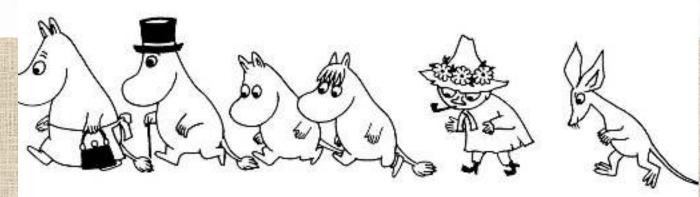
— Я зголоднів, — озвався він. — Навіть не гадав, що від щастя

можна забути про ї

Пізнього пообі,

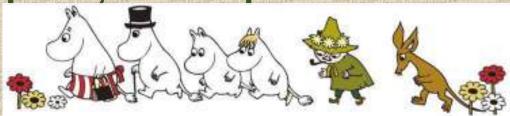
хатинки в долині.

«краіна і**умі-тролів.** комета

- прилітає»
  Що представляла собою Долина мумі-тролів?
- Чому незнана стежина так вабила Чмиха і Мумі-троля?
- Чому Мумі-троль і Чмих залишили Долину?
- Яке враження склалося у вас від першого знайомства з Мумі-тролем та Чмихом?
- Яка велика таємниця поєднала Мумі-троля і Чмиха? Зачитай текст клятви, яку виголосив Чмих. Чому ця клятва видається смішною?
- Чому так зрадів Чмих, помітивши кошеня, яке гуляло на самому вершечку скелі?
- Що знайшов Чмих? Як поставився до цієї знахідки Мумітроль?
- Перелічи ознаки справжньої печери шукачі перлів.

«Країна Мумі-тролів. Комета прилітає»

Реальне	Казкове
Ліс, долина, бурхлива річка, море, кошеня, печера, дружба, повага, любов	Мумі – Троллі, звірі розмовляють, різні кумедні витівки героїв.

Домашне завдання

Сонячні вітрила с.105-111, читати, переказувати, відповідати на питання с. 111. Скласти сенкан «Мумі-троль» або «Чмих».

Роботи надсилайте на Human або на

ел. пошту starikovanatasha1970@gmail.com

Додаткові джерела

• Текст

https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=666

• Аудіокнига https://youtu.be/T-9j0rcm7i4

• Мультфільм https://youtu.be/gZlJJXMvMlA